

เสน่ห์ของความเรียบง่าย

ครั้งหนึ่งเมื่อย้ายบ้านใหม่ ผมพบว่าปัญหาในการซื้อเครื่องเรือนเข้าบ้านคือ หาซื้อสินค้าเรียบง่ายไม่ได้

ไม่น่าเชื่อว่าเมืองไทยที่มีศูนย์การค้าและร้านขายเฟอร์นิเจอร์ เกือบเมืองไม่มีโซฟาแบบเรียบ ๆ ที่ไม่มีลวดลาย การหาซื้อโต๊ะอาหารแบบเรียบง่ายไม่มีลูกเล่นใด ๆ เป็นสิ่งที่ยากเย็นอย่างไม่น่าเชื่อ เดินหาอบเมืองจนรองเท้าสึก ไม่พบพานเลย

เครื่องเรือนแทบทั้งหมดในโชว์รูมใส่รายละเอียดมากมาย ทั้งส่วนโค้งส่วนเว้า ทั้งสลักลาย ใช้วัสดุมากชนิดในงานชิ้นเดียว นัยว่าทำให้คนซื้อรู้สึกว่าคุณค่า

จนเมื่อเดินเข้าร้านเครื่องเรือนที่นำเข้าจากยุโรป จึงพบสินค้าเรียบง่ายตั้งใจ แต่ราคาโต๊ะตัวละสองแสนบาท โซฟาชุดละสี่แสนบาททำให้ต้องรีบเดินทางหนีจากความเรียบง่ายอย่างรวดเร็ว

ผมเรียนการออกแบบมาหลายสายทาง และทุกสายสอนตรงกันว่า งานที่ดีที่สุดคืองานที่เรียบง่ายที่สุด และงานที่เรียบง่ายที่สุดออกแบบยากที่สุด

ปรัชญานี้ตรงกับศิลปะแทบทุกแขนง

ในทางวรรณกรรม งานเขียนที่รกรุงรังยากที่จะเป็นงานเขียนที่ดี เรื่องสั้นที่มีฉากมากเกินไปไม่รอด นวนิยายที่มีตัวละครเยอะเกินจำเป็นมักน่าเบื่อ

ในทางสถาปัตยกรรม บ้านที่ใส่องค์ประกอบทุกอย่างทุกสไตล์ (ที่เจ้าของบ้านชอบ) เข้าไปในหลังเดียวมักออกมาและ

ในวงการแฟชั่น เสื้อผ้าของนักออกแบบที่ดีมักเรียบง่าย โดยเน้นที่องค์ประกอบที่ลงตัวทางศิลปะ ไม่ว่าจะกลายเป็นลายเส้น รูปทรง สัดส่วน

จังหวะ

ในวงการดนตรี เพลงที่ใช้โน้ตไม่กี่ตัว ก็สามารถสร้างความไพเราะจับใจได้

ศิลปะเป็นเรื่องของการผสมผสานให้ลงตัว ไม่มีอะไรอื่น

ลัดส่วนที่ลงตัว ลีที่ลงตัว ผิวที่เหมาะสม

งานเขียนที่ดีคืองานเขียนที่มีองค์ประกอบน่าสนใจและผสมผสานได้ลงตัว

เช่นเดียวกับอาหาร ดนตรี จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพยนตร์ ไปจนถึงชีวิตรัก

ที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งก็คือ งานที่เรียบง่ายมักมีอายุยาวนานกว่า ไม่ว่าจะจรดแพชชั่นหมุนเวียนเปลี่ยนไปก็รอบ ไม่ซ้ำหรือเร็ว เราก็มักหวนกลับไปหางานเรียบง่ายเสมอ

ที่เราชอบเรียกกันว่า 'Back to basic'

มาถึง พ.ศ. นี้ หาลินค้ำที่เรียบง่ายยากขึ้นทุกวัน สไตล์การใช้ชีวิตก็พลอยซับซ้อนขึ้นไปโดยปริยาย

โทรศัพท์มือถือมีฟังก์ชันการใช้งานมากจนไม่น่าเชื่อว่าบรรจุทุกอย่างในเครื่องเล็กนิดเดียวได้อย่างไร กล้องถ่ายรูป วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องซักผ้า เครื่องไมโครเวฟ ไปจนถึงนาฬิกาข้อมือ ล้วนสามารถตั้งโปรแกรมนับร้อย จนสงสัยว่า ในโลกนี้จะมีใครสักกี่คนที่ต้องใช้ฟังก์ชันทั้งหมดเหล่านั้น

เหตุผลหนึ่งที่ทำให้ชีวิตของเรายุ่งขึ้น ก็เพราะคำว่า การตลาด

การแข่งขันในทางธุรกิจทำให้สินค้าที่ผลิตมาสู้กับคู่แข่งต้องมีลูกเล่นมากขึ้น

แน่ละ มันทำให้เทคโนโลยีพัฒนาไปข้างหน้า แต่มันก็ทำให้ชีวิตเราซับซ้อนขึ้น

ฟังเพลงจากวิทยุไม่ไพเราะเท่าฟังจากแท่ง ไอ-พ็อด

ถ่ายรูปจากกล้องถ่ายรูปไม่เท่าเท่าถ่ายจากโทรศัพท์มือถือ
 ฯลฯ

เราควรแยกแยะให้ออกว่า อะไรในชีวิตเป็นความต้องการแท้ อะไรเป็น
 ความต้องการเทียม

บ่อยครั้งเราพบว่ากำลังสร้างความต้องการเก๊ ๆ ขึ้นมา โดยที่ชีวิต
 ไม่จำเป็นต้องการใช้มันเลย ยกตัวอย่างเช่น ตั้งแต่โลกเรามีโทรศัพท์มือ
 ถือ ผู้คนทั้งโลกพูดมากขึ้น ไม่มีเรื่องพูด ก็พยายามหาเรื่องพูด

กรรมกรก่อสร้างที่มาทำงานให้ผมทำงานไปพูดโทรศัพท์มือถือ
 ไป เช่นเดียวกับคนขับแท็กซี่ และคนขี่มอเตอร์ไซค์รับจ้างในซอย

ลองปิดโทรศัพท์มือถือของคุณทิ้งสักวัน จะพบว่าเรามีเวลามาก
 ขึ้นอย่างเหลือเชื่อ ชีวิตก็ดูจะเรียบง่ายมากขึ้นทันตาเห็น

ชีวิตที่ดีก็เช่นงานศิลปะที่ดี มีองค์ประกอบน้อยที่สุด และมีความ
 เรียบง่ายเป็นหัวใจ

ใช้ สิ่งที่เรียบง่ายมักมีอายุยาวนานกว่า ไม่ว่าจะวงจรชีวิตหมุนเวียน
 เปลี่ยนไปก็รอบ ไม่ช้าหรือเร็ว เราก็มักหวนกลับไปหาความเรียบง่าย
 เสมอ